

D'n iërste schoënzoon

Wie ik zoë achterum door de beejkeuke binne kwaam,waas 't net of det ik 't veulde,en jaowaal huur, dao zootte, mienen alleriërste schoënzoon in spee.

Hae stônd neet op, wie ik um ein hand goof, maar goof mich zôn plevuus truuk, meneer waas namelik vice kampioen half zwaorgewich van de maasdörpe.

unne kuus, wie ein hookhoës, dao kôsse der mekkelik 2 van make, zien elders hadde um dan ouk Jan Peter geduip.

Dao zootte dan, oëtgeraekend in miene praos, mich mien kalt beer oët te drinke, met aan zien veut mien lievelings pentoefels, die met det oëtgerafeld gaat beej d'n dieke tiën.

Toen meus ik toch ônwillekeurig truuk dinke, wie ik, d'n iërste kiër beej mien schoënelders euver de vloer kwaam, bôks met van die inge piepkes, ein köpke haor, met zôn kaal stök niemandsland baove de oëre, op 't tumpke van d'n divan, met ein buske flette in de hand, jao, nae, en ame zegge.

Nae, dan waas Jan Peter efkes anders, dae vroeg al geliëk offe zich efkes moch doesje,meneer veulde zich ein bietje plekkerig.

Ik bin van gif d'n haof in gelaupe, maar, veulde mich al ein stök baeter, wie ik in de beejkeuke, d'n badgeizer oëtgedreijd had.

Ik waas dus net fluitend, 't fluitekruid tösse de maagdepalm aan 't oëtgaeje, dao kwaam de ganse presessie nao boëte gevlaoge, mam met 't vaandel veurop, kôm ens gauw, kôm ens gauw, Jan Peter steit harstikke blauw te waere van de kelt, d'n badgeiser is oëtgevalle.

Maar ja, as maagdepalm gaejer hoofse nog gen verstand van badgeisers te hebbe he.

Wie ik dus veurgesteld had, um morgevruug de kopere maar ens te belle, drope mam en dochter aaf, roëd van gif, allein Jan Peter, dae waas blauw van de kelt.

Hae haet gaar genne gooien daag miër gezag, jaomer, 't leek mich zônnen aardige knöl, veur mien dochter.

Stôm hê.

Wiel Hermans Venlo